

[Krag.]

det ærede Medlem Hr. Einer Jensen gav mig senere Meddelelse om, at Mødet vilde blive afholdt Tirsdag den 13. Oktober til Indlevering af Ændringsforslag. Paa dette Møde fremlagde jeg den Del af vort Ændringsforslag, som angik Krisekassers Oprettelse, og meddelte samtidig, at det dertil hørende Forslag om en midlertidig Hjælp gennem nogle Maaneder vilde fremkomme, saafremt man vilde orientere sig om Mulighederne for at faa en Forhandling i Stand om Sagen. En saadan Orientering ved vi nu har ikke fundet Sted, og i det Udvalgs-møde, som derefter sammenkaldtes, overtrumfedes Venstre af det konservative Folkeparti og Radikalsocialismen, idet man sagde: Sagen er afgjort, her er ikke nogen som helst Plads for Forhandling. (*Christmas Møller*: Det er ikke rigtigt.) Det er fuldkommen rigtigt, og Anføreren for denne, jeg kunde fristes til at kalde det, ret brutale Fremgangsmaade, var det ærede Medlem Hr. Christmas Møller først og fremmest. Nu ser man af Betænkningen, at Forhandlingen om Krisekassers Oprettelse vil blive fortsat. Ja, de Vilkaar, under hvilke dette vil ske, har jo faaet Udtryk baade i den højtærede Socialministers Tale og i det ærede Medlem Hr. Einer Jensens. Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen siger, at det er ganske urimeligt at kræve Kontingent af Arbejderne til Krisekasser. Derfor har Socialdemokratiet krævet, at Statstilskuddene og Kommunitilskuddene til de ordinære Arbejdsløsheds-kasser skal saaledes forhøjes, at Medlemskontingenterne til Kasserne kan nedsættes med de Beløb, der derefter skal ydes i Medlemskontingent til Krisekasserne; jeg haaber, man vil erkende Redegørelsens Rigtighed. Men dette viser altsaa, at Tale om Oprettelsen af disse Kasser paa virkelig Forsikrings Grund er der aldeles ikke. Nu siger det ærede Medlem Hr. Einer Jensen, at det ordinære Kontingent til Arbejdsløsheds-kasserne er ført op paa Bristepunktet. Det kan jeg ikke ret vel forstaa. Det var for 2 Aar siden oppe paa et samlet Beløb af mellem 20 og 21 Mill. Kr. og var i det sidste Regnskabsaar, for hvilket Beretning er aflagt, nede paa mellem 17 og 18 Mill. Kr. Altsaa, der har været en Nedgang paa ca. 3 Mill. Kr., og i disse Aar har Arbejdsløsheds-kasserne opsamlet et Overskud i 1927—28 paa ½ Mill. Kr., i 1928—29 paa 4½ Mill. Kr. og i 1929—30 paa ikke mindre end 10½ Mill. Kr. Man skulde da tro, at der maatte være Plads for i hvert Fald en midlertidig Kontingentnedgang i de ordinære Kasser, saaledes at Afsavnet af den 25 Øre ugentlig,

som skulde ydes som Medlemsbidrag til Krisekasserne, ikke kunde føles saa overordentlig tungt. Men nu ved vi altsaa det, at Fritagelse for Kontingentbetaling er Vilkaaret for Oprettelse af de Pseudo-Krisekasser, man er rede til at forhandle om, og jeg synes, det er værd for det konservative Folkeparti at skrive sig bag Øret, naar nu disse Forhandlinger skal fortsættes. Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen siger, at Arbejdsløshedsfondens Tilskud gaar ned i den kommende Tid, men det kan det ærede Medlem ikke vide det fjerneste om. Til de 6 Krisekasser, der hidtil er oprettet, har Arbejdsløshedsfondens Bidrag været 25 pCt. af Medlemsbidraget. I den kommende Tid vil Arbejdsløshedsfondens direkte Bidrag blive Halvdelen af den udbetalte Understøttelse, og om derfor Bidraget vil gaa op eller ned, kan det ærede Medlem ikke vide noget som helst om, saasom han ikke kan vide noget om, hvilken Arbejdsløshed Medlemmerne af Krisekasser i den kommende Tid kan komme ud for. Det er ogsaa værd for det konservative Folkeparti at lægge Mærke til, at ogsaa i Dag, da vi virkelig staar overfor at gennemføre den største Understøttelsesordning, som paa noget Tidspunkt under eet er blevet gennemført, ogsaa i Dag, stiller Socialdemokratiet med Krav om, at Hjælpekasserne vedvarende skal være Suppleringskasser baade for Arbejdsløsheds-kasserne og for de eventuelle Krise- eller Fortsættelseskasser. Den højtærede Socialminister plejer jo at vende sig mod enhver Form for Dobbeltforsørgelse, og jeg kan heller ikke tro, at den højtærede Socialminister med den Opfattelse, han har af disse Spørgsmaal, virkelig skulde billige, at Hjælpekasserne skal være supplerende ved den Ordning, som nu søges gennemført. I øvrigt, vi har jo ikke stillet os afgørende imod heller paa dette Punkt. Blot har vi forlangt, at hvor der skulde suppleres af Hjælpekassen, skulde der være virkelig stor Forsørgerbyrde eller Sygdom som Aarsag, og hvis det var Tilfældet, og hvis tre Fjerdedele af Hjælpekassebestyrelsen erkendte Nødvendigheden af at yde Støtte, ja, saa skulde den kunne gives. I øvrigt er jo Forholdet dette, at i det Forslag til midlertidig Hjælp, indtil Krisekasserne kan oprettes, som vi har stillet, stiller vi jo Forsørgere ganske paa samme Maade, som de stilles i Regeringsforslaget; for saa vidt de har stor Forsørgerpligt, giver vi Adgang til en Supplering gennem Kommunekassen, bevilget af Kommunalbestyrelsen. Men man vilde ikke ind i denne Forhandling, thi man vilde ikke have den Særforsorg, som her er